دریچه

بخش خصوصی درمان در تنگنای همه‌جانبه

محمدجعفر قائم‌پناه*

● بخش خصوصی درمان شامل بیمارستان‌های خصوصی و مراکز جراحی محدود و مطب‌ها و مراکز آزمایشگاهی و... این‌روزها حال‌وروز خوشی ندارد چراکه بعد از اجرای طرح تحول سلامت، تعرفه‌های پزشکی طبق مصوبه دولت سال‌هاست تقریبا ثابت مانده یا افزایش کمتر از پنج درصد داشته؛ این در حالی است که قبل از طرح تحول سالانه حسب نرخ تورم رسمی بین ۱۰ تا ۲۰ درصد افزایش تعرفه خدمات تشخیصی و درمانی داشتیم.بیمه‌های پایه همان تعرفه پایین را از سال پیش پرداخت نکردند و برخی از بیمه‌ها بعد از یک سال پیشنهاد اوراق سهام را می‌دهند.با توجه به جوسازی‌های اخیر سازمان امور مالیاتی دریافت مالیات از بخش خصوصی درمان را افزایش چشمگیر داده است.شرکت‌های دارویی و تجهیزاتی فروش خود را منوط به پرداخت نقدی کرده‌اند و اخیرا هزینه تعمیرات و نگهداری را با دلار بازار آزاد محاسبه می‌کنند.پزشکان و مراکز درمانی تحت بازرسی‌های متعدد حق دریافت هیچ وجهی خارج از تعهدات بیمه‌ای و تعرفه مصوب را ندارند. مراکز درمانی هرساله به‌خصوص امسال افزایش ۲۰درصدی حقوق پرسنل را طبق قانون کار پرداخت می‌کنند.تورم بالای ۱۰ تا ۱۵ درصد برای خرید لوازم اداری، موادغذایی و... غیرقابل تصور است.در کنار این همه افزایش هزینه، دیرکرد پرداخت بیمه‌های پایه تأمین اجتماعی و خدمات درمانی قریب به یک سال تأخیر بیمه‌های تکمیلی اصلی مانند بیمه ایران، دانا، البرز، پارسیان، آتیه‌سازان حافظ و... سناریوی تهدید به تعطیلی بخش خصوصی درمان را کامل کردند به طوری که بیمه‌های تکمیلی موصوف به سندیکا نه تنها حاضر به افزایش تعرفه‌های سال گذشته در چارچوب تعرفه مصوبه دولت نیستند و روال افزایش تعرفه سالانه مطابق تورم رسمی نیست بلکه اصرار بر کاهش برخی تعرفه گلوبال نسبت به سال گذشته دارند و عدم افزایش سایر اجزای تعرفه در چارچوب مصوبه دولت نیستند.با وجود پیگیری‌های مکرر و گذشت شش ماه از سال ۹۷ هنوز اقدام به عقد قرارداد نکرده‌اند. این در حالی است که بیمه‌های تکمیلی سالانه بیش از ۲۰ درصد حق بیمه خود را از مردم و بیمه‌شدگان تکمیلی افزایش می‌دهند و متأسفانه اکثریت مراجعان مراکز خصوصی درمان تحت پوشش بیمه‌های تکمیلی هستند.از طرفی مراکز درمانی برای جلوگیری از تعطیلی و ادامه فعالیت خود و احساس مسئولیت اجتماعی و ملی خود را مکلف به خدمت به بیماران در این شرایط خطیر و رنج‌آور می‌دانند. جامعه پزشکی خود را مکلف می‌داند حداقل درد و آلام بیماری مردم را تسکین دهد چراکه هم مراکز دولتی به تنهایی پاسخ‌گوی نیازهای درمانی مردم نیستند و هم بخشی از مردم ارائه خدمات درمانی در بخش خصوصی را به دلایل مختلف ترجیح می‌دهند. به نظر می‌رسد تداوم این روند به‌خصوص اقدام اخیر بیمه‌های تکمیلی بخش خصوصی درمان را مانند دیگر بخش‌های خصوصی اقتصادی با چالش جدی برای ادامه فعالیت مواجه خواهد کرد.از وزارت بهداشت، نظام پزشکی، نمایندگان مجلس در کمیسیون بهداشت و... انتظار می‌رود به این موضوع با حساسیت ویژه‌ای رسیدگی کنند چراکه در صورت بروز بحران ممکن است با بی‌کارشدن ده‌ها هزار نفر شاغل در مراکز خصوصی و... مواجه شویم و امکان حل مسائل با توجه به شرایط خاص کشور که مجال تشریح آن از عهده این مقال خارج است به آسانی به نفع بیماران قابل حل نباشد.

*معاون وزارت بهداشت در دولت اصلاحات

گفت‌وگوی «شرق» با ۴ عکاس حاضر در صحنه ترور روز شنبه در اهواز

روایت ترور خارج از قاب دوربین

عکس: ایرنا

شهرزاد همتی: عکس‌های مخابره‌شده در خبرگزاری‌های مختلف، نشان از آن دارد که باز هم عکاسان جزء جدایی‌ناپذیر اتفاقات و ثبت لحظات تاریخی هستند. آنها که تا آخرین لحظات با وجود شرایط طبیعی امنیتی در چنین شرایطی ماندند و در زیر تیربار مهاجمان تصویرگر یکی از تلخ‌ترین اتفاقات بودند. عکاسان حاضر در واقعه تلخ اهواز، با چشمان اشک‌بار تصاویر مجروحان و شهدای این حادثه تروریستی را مخابره کردند و ما نیز پابه‌پای آنها اشک ریختیم؛ اما حالا پای روایت آنها نشسته‌ایم و از آنها خواستیم از خودشان و لحظاتی بگویند که صدای شاتر دوربین‌شان با صدای شلیک گلوله و فریاد مجروحان درهم آمیخت. این گزارش روایت عکاسانی است که در پشت صحنه همیشه ما را در جریان اتفاقات قرار می‌دادند و حالا روایت تلخی را برای‌مان بازگو می‌کنند که به گفته خودشان تا ابد از جلوی چشم‌شان کنار نخواهد رفت.

بهراد قاسمی، خبرنگار ایسنا: من عکاس طاها بودم

من خودم سرباز نیروی زمینی ارتش هستم؛ اما چون قرار عکاسی داشتم، آن روز را مرخصی گرفتم تا کار خبری را پیش ببرم. آن روز برای عکاسی از رژه از فرمانده مرخصی گرفتم و حدود ساعت هشت صبح به محل رژه رفتیم و تشریفات رژه انجام شد و مقامات سخنرانی کردند. بعد از آن با دستور فرمانده لشکر رژه شروع شد. رژه ارتش و نیروی انتظامی بدون مشکل رد شد. بعدازآن نوبت رژه سپاه شد و در هنگام ردشدن رژه سپاه، در آخرین لحظات صدای تیر آمد. ما پیش خودمان گفتیم این صدای تیراندازی هم بخشی از رژه است، بعد از چند ثانیه با دیدن شلوغی داخل جایگاه فهمیدیم که شرایط عادی نیست. محافظان داخل جایگاه اسلحه‌های خود را بیرون آورده بودند و دنبال رد تیر بودند. وقتی این اتفاق افتاد، سربازهایی که در حال رژه بودند، صف را بر هم زدند و طبل‌های‌شان را روی زمین گذاشتند و به آن طرف خیابان رفتند. من در جایگاه خبرنگاران؛ یعنی روبه‌روی جایگاه مسئولان نشسته بودم و تصمیم گرفتم همان‌جا روی زمین بنشینم؛ چون صدای تیری که هر لحظه به ما نزدیک‌تر می‌شد، نشان آن بود که تروریست با بستن رگبار در حال نزدیک‌شدن به ماست و اگر بلند می‌شدم، امکان تیرخوردنم وجود داشت. در آن لحظه یکی از کسانی که در حال دویدن بود، به من خورد و عینکم افتاد و شکست. اوضاع هر لحظه خراب‌تر می‌شد و دیگر جای نشستن نبود... . من سینه‌خیز در حال دورشدن از آنجا بودم و برای یک لحظه تروریست را دیدم که جلوی جایگاه رسید و با مأموران درگیر شد و دوباره پشت جایگاه رفتند و همان‌جا هم کشته شد. بعد از اینکه به آن طرف خیابان رسیدم، شروع به عکاسی کردم و دوباره صدای تیرباران شروع شد... . آن‌قدر صدای شلیک زیاد بود که تصور می‌کردید یک گردان در حال تیراندازی است. ما هم شروع به عکاسی کردیم و همان لحظه صدای تیر و گلوله‌ای بود که مدام از کنارمان رد می‌شد و من بدنم را سفت گرفته بودم و فکر می‌کردم همین الان است که یکی به من اصابت کند. دو دوربین همراه داشتم و فقط از یک دوربین استفاده کردم و عکسی که گرفتم، عکس نیروی سپاهی بود که طاها، کوچک‌ترین شهید این حادثه را به آغوش گرفته بود. وقتی این فرد درحالی‌که طاها را در آغوش داشت، از جلوی ما رد می‌شد، من پشت ماشین نشسته بودم و سریع بیرون پریدم و این عکس را گرفتم. حداقل ۱۵ دقیقه این تیراندازی ادامه داشت؛ اما بالاخره تمام شد... . تأثیرگذارترین اتفاق بدترین عکسی بود که گرفتم... . من عکس طاهای چهارساله را گرفتم و می‌دانستم این عکس باید گرفته شود و فکرش را هم نمی‌کردم که این بچه بی‌گناه جزء شهدای این اتفاق تلخ باشد.

مهدی پدرامخو، عکاس خبرگزاری مهر/ دوربین‌های روایتگر تاریخ

زمانی که کارت‌های میز رژه را گرفتیم، در محل مخصوص عکاسان ایستادم و با شروع رژه مشغول عکاسی شدم. با صدای اولین تیری که آمد، ما فکر کردیم از همان اتفاقات همیشگی است، چون هر سال در رژه اهواز گروهی به اسم نوپو حرکات تیراندازی کوچکی انجام می‌دهند و برای همین هیچ‌کس هیچ واکنشی نشان نمی‌داد. همان‌طور که در فیلم‌های ارسالی صداوسیما هم بود، در ابتدای تیراندازی کسی واکنشی از خودش نشان نداد. تا اینکه تیراندازی پی‌درپی شد و همان لحظه از بلندگوها اعلام شد که پناه بگیریم. من از همان لحظه اول شروع به عکاسی کردم و از مردم عکس می‌گرفتم و سعی می‌کردم صحنه‌ها را از دست ندهم. همین الان پیش از گفت‌وگو با شما در حال جابه‌جاکردن عکس‌هایم و انتقال آن روی هارد بودم و عکسی از سربازی دیدم که به یک خانواده کمک می‌کرد و در حال انتقال آنها به پادگان بود، چون در هنگام تیراندازی یکی از درهای پادگان را باز کردند تا خانواده‌ها آنجا سنگر بگیرند و تعداد مصدومان کمتر شود، اما اگر بخواهم درباره مشکلات آن روز بگویم باید بگویم ترسناک‌تر از تیراندازی برای ما این بود که به ما اجازه عکاسی نمی‌دادند.

علی معرف، عکاس ایرنا: من عکاس آن سرباز قهرمان بودم

نزدیک ساعت ۹:۰۵ بود که تیراندازی شروع شد. با شروع‌شدن تیراندازی سریع به جایگاه نگاه کردم. تا جایی که می‌دانستم، بلافاصله در رژه تیراندازی شروع نمی‌شود. تنها یک گردان رد شده بود و فضا عادی نبود. به جایگاه نگاه کردم و دیدم محافظان غافلگیر شده‌اند و به هم نگاه می‌کنند، متعجب بودند و نمی‌دانستند جریان از چه قرار است. بعد از چندثانیه اعلام کردند که بخوابید روی زمین و فرار کنید. من خودم هم نمی‌دانستم که دارم چه‌کار می‌کنم... کمی عقب رفتم و بعد ناخواسته وارد جایگاه رژه شدم، خودم هم نمی‌دانستم دارم چه‌کار می‌کنم. یکی از عکاس‌ها را دیدم که لابه‌لای پرچین بلوار خوابیده و دارد عکاسی می‌کند، من هم به طرف او رفتم و دیدم متأسفانه دوربینش را گرفته‌اند. کمی جلوتر رفتم و رسیدم جلوی جایگاه که تیراندازی آنجا بود و تیرها از بنرهای پشت جایگاه رد می‌شد و به دیوارهای جلوی جایگاه می‌خورد. وقتی که جلوی جایگاه رسیدم، یکی از مأموران فریاد زد که الان وقت عکس‌گرفتن نیست، بخواب روی زمین! اما نمی‌دانم چرا اهمیتی نمی‌دادم... با اینکه تیر از اطرافم رد می‌شد انگار مسخ شده بودم و می‌گفتم هر اتفاقی قرار باشد که بیفتد حتما می‌افتد پس خودت را ناراحت نکن. بعد از چنددقیقه، تصاویر آن سربازی را ثبت کردم که دختربچه‌ای با مانتوی قرمز را نجات داد و به محلی رساند که مردم در آن پناه گرفته بودند. من از آن سمت جایگاه که آن سرباز را به آن‌طرف بلوار می‌برد شروع کردم به عکس‌گرفتن و واکنش و شهامتش برایم خیلی عجیب بود. تصاویر تأثیرگذار زیادی از آن روز در ذهنم ثبت شده... بعد از ۱۰ دقیقه تیراندازی کامل از مردم خواستند سریع‌تر فرار کنند و در بلندگو اعلام شد که محل را ترک کنیم، چون احتمال ترور انتحاری و بمب‌گذاری هم وجود داشت. تا آمبولانس‌ها که مثل همیشه دیر رسیدند، من در میان سربازان جوانی که در حال جان‌دادن بودند قدم می‌زدم... اجساد پشت جایگاه بودند و دیدم در پشت جایگاه چند سرباز کنار هم به شهادت رسیدند. نمی‌دانم چرا کنار هم نشسته بودند، مدام فکر می‌کنم شاید می‌خواستند عکس بگیرند که این اتفاق افتاده بود و پیکرشان روی هم افتاده بود و کوله‌پشتی‌هایشان پر از خون بود... هرکاری کردم نتوانستم از این تصویر عکس بگیرم و بغضم ترکید... تصویر آن سرباز شجاع که عکسش را گرفتم و تصویر این سربازها را هرگز فراموش نخواهم کرد...، اما باید یک‌چیز را بگویم، امروز از این سرباز شجاع تقدیر شد، اما هیچ‌کس نام عکاس این عکس را نیاورد و مثل همیشه عکاسان در گمنامی مطلق باقی ماندند.

فاطمه رحیماویان، عکاس خبرگزاری فارس: من فقط نترسیدم

رژه جایی انجام می‌شد که پشتش پارک و بلوار بود و تیراندازی از پارک آغاز شد. من وسط بلوار بودم و وقت تیراندازی همان‌جایی که بودیم، مطابق آنچه سربازان به ما گفتند، خوابیدیم. سربازان نیروی انتظامی ما را به سمت آن طرف بلوار هدایت می‌کردند. ما از صحنه دور می‌شدیم و من فقط می‌دیدم که چقدر سربازان رشادت می‌کردند و از جانشان می‌گذشتند که خانواده‌ها را از آنجا دور کنند. در این شرایط من فقط نترسیدم و کارشان برای من ارزش داشت و با اینکه تیراندازی بود، می‌دیدم که می‌ایستادند و با اعتمادبه‌نفس کمک می‌کردند. باید از رشادت خبرنگاران آقا بگویم... . هر ۹ نفر عکاس مرد ایستاده بودند و بدون ترس در میان تیراندازی کار می‌کردند و من آنها را که نگاه می‌کردم باعث می‌شد نترسم. همه این عکاس‌ها حق‌التصویر هستند و مبلغ اندکی برای عکس می‌گیرند؛ اما با احساس وظیفه این لحظات سخت را ثبت کردند. یکی از همان عکاس‌ها هم عکس من را که دراز کشیده بودم و عکاسی می‌کردم، گرفت. می‌خواهم برایتان از رشادت همکارانم بگویم که بی‌نظیر بود.

رژه تازه شروع شده بود و گروه دوم یا سوم در حال عبور از مقابل جایگاه بود که تیراندازی شروع شد. عده‌ای از نظامیان فریادزنان از ما خواستند که روی زمین دراز بکشیم. لحظه هولناکی بود. چند سرباز را دیدم که تیر خوردند. تیراندازی از پشت جایگاه ادامه داشت و مراسم کاملا به هم ریخته بود. سربازها حتی توانایی مقابله با تروریست‌ها را نداشتند؛ چون تفنگ‌هایشان خالی بود و نمی‌توانستند با آنها شلیک کنند و در حقیقت اصلا تفنگ نداشتند. همان موقع عده‌ای سمت ما آمدند و در میان شلیک تروریست‌ها ما را به پشت دیواری که آن طرف بلوار بود، هدایت کردند تا در امان باشیم. من هم درحالی‌که پشت دیوار دراز کشیده بودم، تلاش کردم به عکاسی ادامه بدهم و همان موقع بود که عکاس دیگری عکس من را گرفت.

بحث و حاشیه‌ها درباره وضعیت شهردار تهران همچنان ادامه دارد

رودربایستی در شورا؟

عکس: ظهیر صیدانلو، فارس

شرق: همه منتظر تصمیم و تفسیر نهایی از قانون جدیدالتصویب هستند؛ قانونی که سرنوشت ادامه یا پایان کار دومین شهردار منتخب شورای پنجم را مشخص می‌کند. اینکه می‌ماند یا خواهد رفت، هنوز معلوم نیست؛ اما خود اعضای شورای شهر چه نظری دراین‌باره دارند؟ آیا همه آنها موافق و مشتاق ماندن افشانی هستند یا نه؟ در ظاهر این‌طور به نظر می‌رسد؛ اما آیا واقعیت هم همین است؟ در این گزارش کمی بیشتر به این موضوع پرداخته‌ایم. البته بخشی از تصمیم نهایی را معاونت حقوقی رئیس‌جمهوری باید بگیرد؛ معاونتی که به گفته مسئولش، حالا کمیته‌ای تخصصی برای بررسی ابهامات و پاسخ به پرسش‌ها درباره اجرای قانون ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان تشکیل داده است. «لعیا جنیدی» در گفت‌وگو با ایرنا به صورت مشخص به موضوع شهردار تهران اشاره کرده و گفته است: «یکی از موضوعات مطرح‌شده در جلسه روز گذشته شورای علمی معاونت حقوقی ریاست‌جمهوری، بررسی قانون ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان و همچنین موضوع شهردار تهران و شهرداران بود. در این جلسه، پس از طرح نظرات مخالفان و موافقان، فهرستی از سؤالات و ابهامات تهیه شد. یکی از این سؤال‌ها، این بود که اعمال قانون درباره استانداردها و وضعیت بازخریدی‌ها چگونه خواهد بود». معاون حقوقی رئیس‌جمهوری تصریح کرد: «با توجه به فهرستی از سؤالاتی که دراین‌باره وجود دارد و از طرف دیگر چون در قانون ابلاغی مختصر ابهاماتی نیز وجود داشت، این کمیته برای بررسی موضوعات تشکیل شد. در این کمیته، وضعیت افرادی که بازنشسته بوده و به کار بازگشته‌اند و مسائل و موضوعات مشابه بررسی شده و به استعلام‌ها و ابهام‌ها پاسخ داده می‌شود. بررسی‌های این کمیته تا زمانی که قانون برای اجرای ممنوعیت به‌کارگیری بازنشستگان در نظر گرفته، پایان می‌یابد و کمیته بررسی وضعیت بازنشستگان به پرسش‌ها پاسخ می‌دهد».در خود شورا که شهردار منتخبشان حالا روی لبه تیغ بلاتکلیفی است، وضع چگونه است؟ اگر هفته گذشته اعضا در نامه‌ای که خطاب به وزیر کشور نوشتند و با امضای محسن هاشمی برای رحمانی‌فضلی ارسال شد، بر تمایل و اصرار حقوقی خود به ماندن شهردار تأکید کردند؛ اما نگاهی دقیق‌تر به شورا، حکایت از چیز دیگری دارد. خبرگزاری مهر روز گذشته گزارشی درهمین‌باره منتشر کرده که بخش‌هایی از آن به این شرح است: «درحال‌حاضر سه نگاه در شورای شهر درباره رفتن یا ماندن افشانی وجود دارد؛ گروهی که علاقه‌مندی خود را به رفتن شهردار چندان پنهان نمی‌کنند، جریانی که در دل بدشان نمی‌آید افشانی برود، ولی بنا بر مصالح و دلایلی در ظاهر خود را مخالف نشان می‌دهند و گروهی که به‌شدت علاقه‌مند به ماندن و مخالف رفتن افشانی هستند. به نظر می‌رسد با نگاهی که اعضای شورای شهر به شهردارشدن احتمالی محسن هاشمی دارند، دست شورا برای انتخاب شهردار خالی است و شاید هم پشت نامه‌ها و مصاحبه‌های مخالفت با رفتن افشانی، رایزنی‌ها برای یافتن و انتخاب شهردار جدید در جریان است. مانند گزینه‌هایی که ابراهیم امینی می‌گوید به شوخی مطرح کرده است. او در نشست حقوقی بررسی قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان به گفته خودش به شوخی، از ربیعی و آخوندی به‌عنوان دو گزینه جایگزین افشانی نام برده که سن‌وسالشان از افشانی هم بیشتر است. از سوی دیگر، برای گزینه‌هایی که در حال تلاش برای مطرح‌شدن هستند نیز همان حاشیه‌های شهردار گذشته تهران محتمل است و دشواری یافتن و انتخاب شهرداری که ثبات را به مدیریت شهری بازگرداند، تلاش‌ها برای ماندن و رفتن افشانی را با نوسانات زیادی همراه کرده است».

با این همه، تلاش‌ها و تکاپوها برای تعیین‌تکلیف سریع‌تر شهردار یا جهت‌دهی به مسیری که در انتظار شهرداری تهران است، همچنان ادامه دارد. گروهی از اعضای شورا فعالانه در تلاش برای تثبیت شهردار منتخبشان هستند و گروهی دیگر نظاره‌گر، مشتاق و منتظر تصمیم دولت و برکناری شهردار. استدلال دسته دوم از نامه‌ای که به نام شورای شهر و در دفاع کامل و حقوقی به وزیر کشور نوشته شده، این است که حالا توپ در زمین دولت است و بهتر است آنها افشانی را با قانون جدید برکنار کنند تا هزینه سه‌شهردارشدن تهران در یک سال، بر دوش شورا نباشد. این طیف تمایلی به ابراز نظر واقعی و اصلی خود ندارند؛ اما به جایگزین‌کردن شهرداری که همین چهار ماه پیش با اکثریت مطلق آرای خودشان -۱۹ رأی- برگزیده‌اند، بسیار مشتاق هستند و در اظهارنظرهای شخصی آن را با تأکید اعلام می‌کنند.

طیف حامی ماندن و ابقای افشانی در سمت خود، فعالانه‌تر و جدی‌تر در این زمینه تلاش و اظهارنظر می‌کنند. در این مدت از استدلال حقوقی تا مصاحبه و نشست خبری و اظهارنظر، هر کاری که از دستشان برآمده، کرده‌اند تا ثابت کنند قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان شامل شهردارشان نمی‌شود.

حسن رسولی؛ خزانه‌دار شورای شهر، پیش از این دراین‌باره گفته بود: «برداشت ما در شورای شهر این است که این مصوبه شامل حال شهردار تهران نمی‌شود، درعین‌حال ما مفسر قانون نیستیم. شهردار تهران بر اساس قانون به اتفاق سه نفر دیگر از مسئولان نسبتا ارشد مدیریتی کشور هم‌تراز وزرا تعریف شده‌اند. این چهار نفر رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و دبیر شورای عالی امنیت ملی و شهردار تهران هستند».

محمود میرلوحی، یکی دیگر از اعضای شورای شهر پنجم، نیز اظهار کرده بود: «افشانی از زمان استانداری بازگشت به کار کردند و مشمول این قانون نمی‌شوند. بر اساس مصوبه دولتی، شهردار تهران در سطح وزیر و معاونان‌شان در سطح معاونان وزیر قلمداد شده‌اند».

حجت نظری، جوان‌ترین عضو شورا، نیز این‌طور می‌گوید: «اینکه آقای افشانی نیز مشمول قانون جدید است، صحیح نیست و این شایعه‌ها عمدتا از سوی افرادی مطرح می‌شود که قصد ناکارآمد نشان‌دادن مدیریت شهری را دارند. البته برخی نیز دنبال جایگزین‌کردن افراد مدنظر خود با شهردار تهران هستند که این آرزو محقق نخواهد شد. بنابراین نباید چندان به آن اهمیت داد. به‌طورکلی باید بگویم اصلاحیه‌ای که در مجلس رأی آورد، استثنائات قانون قبل را به شکل چشمگیری کاهش داده است. آقای افشانی قبل از رسیدن به سن بازنشستگی، خود را بازخرید کرده بود و علاوه بر آن، سوابق ایثارگری نیز به ایشان کمک خواهد کرد. به همین دلیل مشمول این قانون نمی‌شوند و می‌توانند درخواست اعاده به کار بدهند. در نتیجه هیچ منع قانونی‌ای برای ادامه کار ایشان وجود نخواهد داشت و درباره شهردار تهران هیچ دغدغه‌ای وجود ندارد».

خبر

سران قوا کمک ۵۰۰ میلیون‌دلاری به صنعت دارو را تصویب کردند

● **ایرنا:** رئیس سازمان غذا و دارو گفت: سران سه قوه تصویب کردند که ۵۰۰ میلیون دلار به بیمه سلامت کمک کنند تا بتواند بدهی‌های دارویی خود را پرداخت کند.دکتر غلامرضا اصغری افزود: این کمک در حال عملیاتی‌شدن است، اما یکی، دو هفته زمان می‌برد تا از طریق مکانیسم بانک مرکزی این ارز به ریال تبدیل شود.وی با اشاره به مشکل نقدینگی صنایع دارویی کشور اضافه کرد: سه هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان مطالبات سررسیده صنعت دارو است که به علت زنجیره تأخیر پرداخت‌های بیمارستان‌ها و داروخانه‌ها در نهایت به تولیدکنندگان رسیده است.رئیس سازمان غذا و دارو اظهار کرد: همه باید دست در دست هم دهند تا مشکلات نقدینگی صنعت دارو به حداقل برسد، البته دولت نیز تصمیماتی در این زمینه گرفته است که از جمله آنها می‌توان به ارائه تسهیلات در پرداخت‌های گمرکی و اعطای تسهیلات به صورت وام بانکی اشاره کرد. مصوبات خوبی در ستاد تدابیر ویژه دولت برای کاهش مشکلات صنعت دارو انجام شده است، اما کافی نیست. وی یادآور شد: ۵۰۰ میلیون دلار کمکی که از سوی سران سه قوه به تصویب رسیده است، می‌تواند بخشی از مشکلات صنعت دارو را کاهش دهد.

تغییر روند «استخدام معلولان»

● **ایسنا:** رئیس دبیرخانه اشتغال و کارآفرینی سازمان بهزیستی کشور از تغییر روند «سهمیه استخدامی» برای معلولان از سال جاری خبر داد و گفت: معلولان در صورت دریافت نمره قبولی در آزمون‌ها، برای حضور در مصاحبه‌های تخصصی دعوت می‌شوند؛ در همین راستا کارشناسان بهزیستی در جلسات مصاحبه‌ها حضور می‌یابند تا انطباق شغل را با نوع معلولیت متقاضی استخدام سنجیده و این‌گونه مانع از رد افراد می‌شوند.مهناز کاشی افزود: با توجه به اینکه در زمان فراخوان استخدام دستگاه‌ها، سازمان بهزیستی به جامعه معلولان اطلاع‌رسانی کرده و افراد متناسب با رشته‌های فراخوان و سهمیه‌های لحاظ‌شده در هر استان به شرکت در آزمون‌ها اقدام می‌کنند و در صورت دریافت حدنصاب نمره قبولی در آزمون به مصاحبه تخصصی دعوت می‌شوند. در همین راستا کارشناسان بهزیستی در جلسات مصاحبه‌های تخصصی حضور می‌یابند تا انطباق شغل را با نوع معلولیت متقاضی استخدام سنجیده و مانع از رد افراد در مصاحبه‌ها شوند. به گفته وی، در موضوع سه درصد سهمیه استخدامی معلولان، بهزیستی به‌عنوان دستگاه وظیفه، پیگیر استخدام و مشکلات قبول‌شدگان آزمون‌های استخدامی در دستگاه‌های متولی است. کاشی در ادامه با اشاره به اصلاح قانون حمایت از حقوق معلولان خاطرنشان کرد: بر اساس قانون قبلی دستگاه‌ها تنها مجاز به اختصاص سه درصد سهمیه‌های استخدامی خود به معلولان بودند و تکلیفی و الزامی در قانون لحاظ نشده بود، اما با توجه به اصلاحیه این قانون دستگاه‌ها درحال حاضر مکلف به اختصاص سه درصد از سهمیه استخدامی خود به معلولان هستند که در صورت رعایت‌نکردن تکالیف، سازمان بهزیستی به‌عنوان متولی حقوق معلولان وارد عمل شده و احقاق حق می‌کند. وی در ادامه از تدوین آیین‌نامه جدید حق بیمه سهم خویش‌فرمایی و کارفرمایی معلولان و یارانه ارتقای کارایی معلولان خبر داد و افزود: مشوق‌های حمایتی سازمان بهزیستی برای معلولانی که وارد بخش دولتی نمی‌شوند، در دستور کار قرار دارد که با توجه به قانون اخیر، سهم بیمه کارفرمایی و خویش‌فرمایی معلولان رایگان شده و دولت مکلف است سهم بیمه کارفرمایی را به ازای به‌کارگیری هر فرد معلول به کارفرما پرداخت کند.رئیس دبیرخانه اشتغال و کارآفرینی سازمان بهزیستی کشور افزود: این آیین‌نامه در حال تدوین بوده و در صورتی که هیئت وزیران پیش‌نویس‌هایی را که با همکاری وزارتخانه تهیه شده تصویب کند و منابع آن تأمین شود، عملیاتی خواهد شد.

نحوه اجرای طرح ترافیک و زوج و فرد در نیمه دوم سال

● **ایسنا:** رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ توضیحاتی را درباره نحوه و ساعت اجرای طرح ترافیک و زوج و فرد در نیمه دوم سال ارائه کرد.سردار محمدرضا مهماندار، درباره ساعت اتمام طرح ترافیک و زوج و فرد در نیمه دوم سال با توجه به تغییر ساعت اظهار کرد: تغییر ساعت، تغییری در ساعت اجرای طرح ترافیک و زوج و فرد ایجاد نکرده و طرح‌های ترافیک و زوج و فرد مانند قبل اجرا خواهند شد.وی ادامه داد: بر این اساس هر یک از طرح‌های ترافیک و زوج و فرد در روزهای هفته به استثنای پنجشنبه و جمعه و تعطیلات رسمی از ساعت ۶:۳۰ صبح آغاز شده و تا ساعت ۱۹ در همان محدوده همیشگی خود اجرا خواهند شد.

ادامه از صفحه ۱۲

کشور بدون پلاستیک

کانادا و انگلستان از ژانویه ۲۰۱۸ کاربرد میکرو ذرات پلاستیکی را در بسیاری از لوازم آرایشی و بهداشتی ممنوع کردند؛ چراکه انتشار این مواد در دریاها و انتقال آنها به بدن ماهیان و در نهایت انسان آثار جبران‌ناپذیری را بر سلامت جهانی به دنبال دارد. تجربه‌های مشابه در ممنوعیت مصرف، تولید، توزیع، واردات و فروش ظروف و کیسه‌های پلاستیکی یکبارمصرف در کشورها و شهرهای جهان از جمله تایوان، مالیبو، سیاتل، استرالیا، کانادا، هامبورگ، فرانسه، دهلی‌نو، مراکش، انگلستان و آمریکا به چشم می‌خورد. اما جالب است که هیچ‌یک از کشورهای اسلامی تجربه‌ای در زمینه ممنوعیت مصرف ظروف پلاستیکی یکبارمصرف یا وضع قوانین و جرائم مربوطه ندارند. از این نظر ایران جایگاه ویژه و پیشرفته‌ای در حوزه مدیریت محیط زیست در بین کشورهای جهان اسلام دارد و می‌تواند به‌عنوان اولین کشور جهان اسلام در ممنوعیت کاربرد لوازم پلاستیکی یکبارمصرف در جهان باشد. این خود مستلزم ارائه برنامه جامع مدیریت تولید و مصرف ظروف و کیسه‌های پلاستیکی یکبارمصرف در کشور و در ادامه وضع قوانین و جرائم مرتبط با موضوع است. چنین برنامه‌ای می‌تواند با چشم‌انداز ۲۰۳۰ صورت بگیرد و تصویب و اجرای قوانین گام‌به‌گام آن با بسیاری از کشورهای جهان همراه باشد.